

TESZTÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXXVI. évfolyam 2. szám

2026. február

IMÁDKOZÁS

Imátlan korban élünk, és mi magyarok egyébként is káromkodó nemzet vagyunk, és nem imádkozó. Régi mondás szerint az embernek káromkodni vagy imádkozni csak anyanyelvén lehet igazán.

Pedig bárki imádkozhat, éjjel-nappal, bármikor. Az imádkozás áldásai nyilvánvalók. Általa Isten elé kerülnek az életünk dolgai, kapu nyílik a menny felé. Már mindennapjainkban megjelennek az örök értékek. Türelmesek, alázatosak, tiszták, szeretetteljesek, szentek leszünk, sőt maradunk. A bűneink Isten elé kerülnek, és bocsánatot nyernek. A kísértéseinkben megerősödünk arra, hogy megálljunk a jó mellett. Kényes kérdéseinkben világosságot nyerünk. Nehézségeinkben erőt kapunk a kitartásra. Az imádságunk kikapcsolja a félelmünket, a bosszúnkat, a nagyozolásunkat. Ellenben beindítja az irgalmunkat, a hitünket, a jóságunkat. Használhatóvá válunk Isten számára. Beérik a jellemünk, kiegyensúlyozottá, békeességé válunk. Az imádságunk óvja családi életünk nyugalma. Jó szót ad a szánkba egymás felé.

Imádkozva lehet gyereket szülni, felnevelni, hivatást választani, családot alapítani, idős, beteg szülőket gondozni. Okosan bánni a javainkkal, másokat támogatni feltűnni vágyás nélkül. Imádságban készülünk fel a halálra és az örökkévalóságra.

Az ima több dolgot megoldott a történelem folyamán, mint bármi más. Háborúkat hártott el, békét teremtett, megtörte a gonosz erejét, országokat virágoztatott fel, nemes kultúrát hozott létre, megállította e természet tönkretételét, városok lepusztulását, fiatalokat óvott meg az elzülléstől. Aki imádkozik, az nem lop, nem korrupt, nem hazug, nem alattomos. Amelyik gyülekezet jól imádkozik, ott megszűnik a pletyka, a képmutatás, és szükségtelen a szerepjátszás.

Az imádkozás nem színház: „*Te pedig a mikor imádkozol, menj be a te belső szobádba, és az ajtódat bezárva imádkozzál a te Atyádhoz, aki titkon van*” (Máté 6,6) – mondja az Úr Jézus. Ima és hit, ima és békeesség összetartoznak. Ha a hívők elhallgatnak, az imádság semmi másval nem pótolható. Az imádság által nem Isten, hanem mi változunk. Az imádkozók imádkozókat hoznak létre. Nem szereti az ördög, ha a hívők imádkoznak. Isten azonban szereti.

Hegyi András

HASZNÁLD AZ IMÁT

Jusson eszedbe mindig,
 Hogy az ima felhatol az égig.
 Legyél bármennyire lent,
 Jézusnak elmondhatsz mindent.

Bármit is tettél, nem ítélik,
 A szíve csak teérted vágyakozik.
 Ő téged akar,
 Feléd nyúl az isteni kar.

Nem számít, hogy milyen ember voltál,
 Nem számít, hogy milyen utakon jártál.
 Csak egy a lényeg,
 Jézus igenis szeret téged.

Mindig imádkozni kell,
 Ez lehet közte és közted a jel.
 Ha hála ima van ajkadon,
 Átjuthatsz minden akadályon.

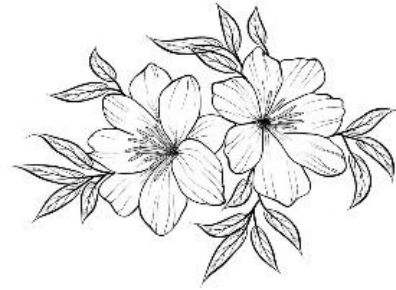
Mondj imát reggel,
 Épp ahogy a nap felkel.
 Kérd, hogy vezessen utadon,
 Legyen veled ezen a világon.

De napközben se feledkezz meg Róla,
 Szóljon Neki mindenkor a hála.
 Mert jöhet kísértés bármelyik percben,
 Ezért van szükség imára az életben.

Ha a napod végére érsz,
 És szép lassan nyugovóra térsz,
 Köszönd meg mindazt amit érted tett,
 Hogy általa egy csodás napod lehetett.

Nincs ebben semmi titok,
 Az imában nincsenek határok.
 Ez az egyetlen esély,
 Hogy Jézussal együtt boldogan élj.

Kovács Bettina

Az ember önistenítése

Itt még egy olyan képtelen dolgot szeretnék megemlíteni, amihez egy magyarul írt levél tartalmára mutatok: hogy az ember nem képes Isten nélkül meglenni, de ha már „nincs Isten”, akkor itt vagyunk mi emberek. Fordulj magad felé! Mondj igent egy népszavazásra, már nem is tudom hány pontos kérdésre, amelynek az abszurd címe: *Hiszek az emberben* (megjelent a Változó világ utóbbi számában). A program mai olvasókat toboroz, velem is ezt tette, majd rendkívül más véleményemet megköszönve többé nem háborgatott.

Abban szavaztatott meg, *hogy a természet erejét emberi erővel le fogjuk győzni*, helyreállítjuk a globális időjárás szélösségeket, mivel az ember ereje, mindent megold. A kultúra és a civilizáció óriási erőt képvisel, nincs a világon semmilyen hatalmasság vagy intelligencia, ami ezzel vetekszik.

Végiggondoltam az arrogáns emberi pöffeszkedést, akár csak a szűnyogét, ami majd összezúzza a Himaláját. Mintegy válaszként érkezett több európai államba a hetekig tartó árvíz, mely több tízezer áldozatot szedett.

A legfejlettebb technikával rendelkező államok sem bírtak megbirkózni a súlyos árvizekkel. A kevésbé fejlettek pedig még ezeknél is súlyosabb árat fizettek. Az észak-keleti viszonylag kisebb államokban viszonylag kevésbé volt hideg, csak -5 C fok körüli. Mintha csak elbillent volna legalább 30 fokot a föld tengelye. Iszonyatos ezt még elképzelni is. *Nos, mutassa meg az ember, hogy mit tud?* Nagyon kár, hogy az ember nem akar maga felett elismerni egy bölcsebb isteni lényt, és olyankor önmagát teszi bölcsebbnek, akkor büszkesége és gőgje felteszi önmagát a képzelet trónjára.

A francia forradalom idején egy szerencsétlen kurtizán lett az istennő. Most férfiúsíthatja magát. A nemet változtató lányok 15 éves korukban többen operáltatták át magukat férfivá Amerikában. Nem túl sokkal, de úgy érezték, többre képes egy férfi, mint egy nő. Akit külföldön és nagyon sok pénzért átoperáltak, férfiruhát hord, már felnőtt ember, szüleivel minden kapcsolatot megszüntetett, annak ellenére, hogy abban a lakásban lakik, ahol felnőtt. Az arcszörzete nagyon enyhe, a hangja erősen mezzoszoprán, meglehetősen romlik a hangulata, a belső állapota fáradt, kimerült.

Semmi rendkívüli tehetsége nincs. Vallásossága szintén nincs. Egyetlen „pozitív” tulajdonsága, hogy minden, amire alkalmas, a halál várás.

Elképesztően szomorú program. Munkakörét képzettsége ellenére sem bírtam megtudni. Vajon ilyen lesz a „magyar vitéz”, a jövő férfia, a globális tragédiákkal szemben álló hős? – Ez nem a firenzei Dávid!

Szebeni Olivér

ÉSZ ÉS SZÍV

Mit használ, ha tudod csodalények s régi világok Titkát és a híres bölcsek arany szavait?

A legfőbb szeretet nélkül síri csarnok a lelked,
Hol komoran tartod s bámulod önkoponyád.

Ifjúi homlokomat ráncolva, mogorva szavakkal
Mondtam: Tágas az ész, tán belefér a világ...
S büszke szemem fölvetve a csillagos égi mezőre,
Hirtelen éreztem, mint szorul össze szívem.

Minden igazság magva belé van vetve szívedbe
S rejtekező csiraként várja a nap sugarát,
Ám te dohos fóliánsaidat pörgetve sebesen
Versz szelet és megölöd gyenge csirád odabenn.

Nem leled értelmét a világnak: ezernyi szilánkra
Zúzott régi tükör, zürzavar, ősi homály.

Földerülő titkát már sose mondhatod el.

Sárközi György

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Visszatekintés

Hihetetlenül gyorsan elrepült a 2025-ös év, de hála Istennek volt benne tartalom bőven. A három évvel ezelőtti önmagunk talán el se hinné, hova növi ki magát a kisifis kezdeményezésünk. Az elején két-három hetente

egyszer találkoztunk, nagyon változó összetételben a fiatalokkal a Széll-lakásban, főleg ebédelni és játszani. Idén szeptembertől minden héten pénteken találkozunk az imaház alagsorában egy összeszokott csapattal. Külön öröm, hogy egyre többen csatlakoznak hozzánk az angoltáboros közösségből. Alkalomról alkalomra Jézus példázataival foglalkozunk, tematikusan körbejárva azokat. A félévben Kántor Tamás és Ágota, illetve Bögös Jancsi és Edit is vendégül látott bennünket, nagy hála, hogy a gyülekezet ennyire segíti szolgálatunkat a fiatalok felé, és becsatlakoznak abba.

Ha néha azt is érzem, hogy minden plusz energiámat és létező időmet be kell vetnem, hogy részt vehessek és készüljek az alkalmakra, Isten mindig megmutatja nekem, hogy ezt százszorosán visszapótolja a beszélgetések során. Akár Máté tanít, akár a gyülekezetből az előjáró testvérek, vagy én készülök témával, Isten mindig ugyanúgy megszólít és épít, mintha csak egy lennék a kisifisek közül. Nagy örömmel gondolok vissza a 2025-ös tavaszi és őszi tahirányainkra, amihez erőforrást, lelkiületet, jókedvet, szép időt és minden létező szükségletünket megteremtett és betöltött az Úr. Óriási szívfájdalom számunkra, hogy maga a táborhely jelenleg nem üzemel, hiszen mind ott nőttünk fel és visszavágyunk, de az, hogy két szemben lévő telek a Kovács- és a Széll család birtokában van, az a legnagyobb isteni ajándék.

Nagyon köszönjük szüleink támogatását és segítségét ezeken a hétvégéken. Még nagyobb öröm, hogy idén két tagunk, Samu és Hanna

bemerítkeztek, valamint a Tisztás táborban többen átadták életüket Istennek. Halleluja! Decemberben jelenettel készültünk, dicsőítő esten vettünk részt, illetve megtartottuk a saját karácsonyi ajándékozásunkat is. Hálásak vagyunk a gyülekezet imádságaiért és bármiféle hozzájárulásáért a kisifi működéséhez. 2026-ra ugyanezt szeretnénk kérni, tervezünk, szervezünk, próbálkozunk, de csak a testvérekkel és Isten vezetésével és segítségével fog tudni tovább épülni a fiatalok hite és az ő országa.

Így legyen.

Széll Dorina

Innen-onnan

A SZERETET HATALMA

Életem legszebb és egyben legrosszabb időszaka egymástól elválaszthatatlan: első gyermekemet vártam, amikor a korábban oly energikus, mindig szívvel-lélekkel küzdő anyám erejét az agydaganat gyengítette. Függetlenségére büszke és bátor anyám tíz éven keresztül harcolt, de a műtétek egyike sem járt sikerrel. Ő továbbra is mosolygott. Most azonban, épp csak ötvenkét éves korában teljesen megbénult – nem tudott beszélni, járni, se önállóan enni vagy öltözködni.

Ahogy édesanyám egyre közelebb került a halálhoz, a bennem növekvő kisbaba egyre közelebb került az élethez. Nem csak azért fáj a szívem, hogy anyámat hamarosan elveszítem, hanem azért is, hogy ő és a kisbaba meg sem

ismerhetik majd egymást. A félelem megalapozottan tűnt. Néhány héttel a szülésem előtt anya kómába esett. Az orvosai már nem reménykedtek. Kijelentették, felesleges mestersegesen táplálni, mert soha nem fog felébredni. Hazavittük anyát, lefektettük a saját ágyába, és ragaszkodtunk ahhoz, hogy meglegyen minden kényelme, és odaadóan gondozzák. Amikor csak tehettem, leültem mellé, és meséltem neki a bennem mocorgó kisbabáról. Reménykedtem, hogy valahol a lelke mélyén tud erről.

1989. február 3-án, csaknem pontosan a vajúdásom kezdetekor anyám felnyitotta a szemét. Amikor a kórházban ezt elmondták nekem, hazatelefonáltam, és kértem, hogy tegyék a kagylót a mami füléhez. – Mami, mami, figyelj! Most jön a baba! Új unokád lesz! Érted? – Igen. Milyen csodálatos szó! Hónapok óta az első érthető szó, amit kimondott! Amikor egy óra múlva ismét hazatelefonáltam, ápolónője valami hihetlent mondott: mami felült, az oxigénvezetékét levették róla, és mosolygott. – Mami, fiú! Új unokád van! – Igen! Igen! Értem! Mire Jacobot hazavittem, mami felöltözve ült a székén, készen arra, hogy üdvözölje az unokáját. Könnyek homályosították el a szemem, amikor a karjába tettem a fiam, mire beszélni kezdett hozzám. Sokáig nézték egymást – ismerkedtek.

Még két héten keresztül beszélt anyám a kicsihez, mosolygott, és karjában tartotta Jacobot. Két héttig kifogástalan mondatokban beszélt apámmal, a gyerekeivel és unokáival. Megörvendeztetett bennünket két csodálatos héten át. Utána szép csendesen visszasüllyedt a kómába, és miután

valamennyi gyereke meglátogatta, megszabadult annak a testnek a fájdalmaitól, amely már nem teljesítette tovább az akaratát. Fiam születésének emlékei mindig keserűségek lesznek számomra, de abban az időben tanultam meg egy fontos igazságot. Az öröm és a bánat elröppenhet, és gyakran össze is keveredik, de a szeretet hatalmasabb mindkettőnél.

*Dep Plouse Fulton
után Husztáné Anni*

ELVESZÍTHETETLEN ÖRÖM

Az nem igaz, hogy az élet kegyetlen,
Sok öröm van benne, elveszíthetetlen!
Van öröm, mely mindörökre tart,
Nem árt neki a szó, se tűz, se kard,
Se fagy, szélvész, átok, vagy nyomor,
Miktől az élet sokszor oly komor.
Van öröm, ami soha nem apad,
Ez az igazi öröm: add másoknak magad!

Míg élsz, magad mindig adhatod,
Adj jó szót, vigaszt, s ha van, falatot.
Derűt, tudást, vagy békülő kezét.
Mindez tiéd. Vesd másba, s nézheted,
Hogy nő vetésed, hozva dús kalászt,
Meggazdagítva lelked asztalát.
S csoda történik, minél többet adsz,
Te magad annál gazdagabb maradsz.

Vecsernyán László

VAN MEGOLDÁS

Egy fiatal lelkész azt a feladatot kapta, hogy a börtönben prédikáljon. Amikor belépett a terembe, és a foglyok elutasító pillantásai mellett végighaladt a székek között, világossá vált előtte, hogy itt nincs helye kenetteljes beszédnek, vallásos szólalomoknak. Dobogó szívvel fontolgatta, hogy mit is mondjon ezeknek az embereknek. Amikor fölfelé ment a szószék lépcsőin, és közben imádkozott Istenhez, hogy vezesse őt, megbotlott és elesett. A terem megtelt gúnyos nevetéssel. A fiatalember azonban sugárzó arccal felgyenesedett, fölment a szószékre, és így szólt: „Emberek, éppen ezért jöttem ide. Azért jöttem, hogy megmondjam nektek: ha egy ember elesik, ismét fölkelhet! Van valaki, aki segít neki felállni. Óróla szeretnék most szólni.”

„Az Úr irányítja annak az embernek a lépteit, akinek az útja tetszik neki. Ha elesik is, nem marad fekve, mert az Úr kézen fogja.” (Zsoltárok 37:23-24)

Közzétette:

Husztáné Anni

A KERESZT

Miért lenne okom panaszra?
Esedezésem Ő meg nem tagadja.
Igéje biztat, hogy nem hiába vár,
az Ő szeretete engem is megtalál.

Kétségeim is Reá bízhatom,
Tőle jut nekem is irgalom.
Bizalommal nézek a keresztre fel,
Jézus lehajol, magához ölel.

Domahidi Klára

AZ ÓRAVÁZLAT

Egyszerű hétköznap volt. A gyerekek busszal érkeztek az iskolába. A megszokott izgatott lármázással üdvözölték egymást. Belepillantottam az óravázlataimba, és úgy éreztem, remekül felkészültem a mai napra. Tudtam, jó nap lesz, és sok mindent el tudok majd végezni. Elfoglaltuk a helyünket, és belefogtunk egy kellemes olvasás órába. Az első napirendi pontom az volt, hogy ellenőrzöm a füzeteket, megnézem, mindenki megcsinálta-e a feladott házi feladatot. Amikor Troyhoz értem, láttam, hogy lehajtja a fejét, el akarta takarni előlem félig üres füzetét. Megpróbált elbújni előlem, a jobb oldalamba ült. Természetesen megnéztem hiányos munkáját, és közöltem vele: – Troy, ez nincs befejezve. Életemben nem láttam még gyereket ilyen könyörgő tekintettel nézni, amikor azt mondta: – Nem tudtam befejezni tegnap este, mert édesanyám haldoklik.

Az ezután következő sírógörcs az egész osztályt megdöbbenetett. Most már nagyon boldog voltam, hogy mellettem ült. Megöleltem, és a fejét a szívemre szorítottam. Semmi kétség nem fért hozzá, hogy Troy rettenetesen bánkódott, annyira bánkódott, hogy attól féltem, a kis szíve megszakad. Zokogása visszhangzott az osztályteremben, és patakzottak a könnyei. A gyerekek könnybe lábadt szemekkel, néma csendben ültek. Csupán Troy zokogása törte meg az óra dermedt csendjét. Az egyik gyerek zsebkendőért futott, miközben én még szorosabban a szívemhez öleltem apró testét. Éreztem, hogy drága könnyei eláztatják a blúzomat. Az én kétségbeesett könnyeim a

fejére záporoztak. Felmerült bennem a kérdés: mit tehetek egy gyerekért, aki elveszíti az anyját? Csak egyetlen válasz jutott eszembe: Szeretni kell őt... éreztetni kell vele, hogy fontos... vele kell lenni. Úgy tűnt, mintha fiatal élete összes mélysége felszínre tört volna, és én aligha tudtam rajta segíteni. Visszanyelve könnyeimet az osztályhoz fordultam: – Mondjunk egy imát Troyért és az édesanyjáért. Ennél buzgóbb ima sohasem szállt az ég felé. Kis idő múltán Troy felnézett rám, és azt mondta: – Azt hiszem, most már minden rendben lesz. Szívéről legördült a teher.

Később, aznap délután Troy anyja meghalt. A temetésen, a ravatalozóban Troy elém szaladt, hogy üdvözljön. Úgy tűnt, mintha várt volna rám, mintha tudta volna, hogy jövök. A karjaimba omlott, és egy darabig ott maradt. Mintha erőt és bátorságot merített volna, mielőtt odakísért a korporsóhoz. Képes volt az anyja szemébe nézni, szembesülni a halállal, bár talán sohasem fogja megérteni annak misztériumát. Aznap este, amikor lefeküdtem, hálát adtam Istennek, amiért vezetett, hogy félretegyem az óravázlatom és a szívembe zárjam egy gyerek megtört szívét.

*Carleen Brennan nővér
után Husztáné Anni*

A KULCS

Minden léleknek kulcsa van
Magától ki nem nyílik.
Kulcs nélkül bezártan marad,
Hiába is feszítik!

Bármely kísérlet mit sem ér,
Csak összezárul jobban,
De nyíltni kezd, ha érzi, hogy
Egy szív érte is dobban.

Ha megnyitod a szíved úgy,
Hogy szereteted árad:
Ki tárul minden lélek, mert
A lelkek erre várnak!

Hézszer Zoltán

Gondolatok

- Soha ne keverd össze az iskolázottságot az intelligenciával! *(ismeretlen szerző)*
- Nem a halál a legnagyobb veszteség az életben, hanem amikor bennünk hal meg valami, míg élünk. *(ismeretlen szerző)*
- A lelki békéd többet ér annál, hogy fölösleges vitákban bizonygasd az igazad. *(ismeretlen szerző)*
- Amikor Isten ígéretet tesz nekünk, ő azt komolyan gondolja. *(Hudson Taylor)*
- A szenvedéstől megerősödik a lélek. A legerősebb jellemeket sebek borítják. *(Kahil Gibran)*
- Úgy tartják, a kísértésnek ellenállni... az az igazi jellempróba. *(A Pillangó c. filmből)*

– A másoknak nyújtott segítség a legszebb ajándék, amit önmagunknak adhatunk. *(Brenda Gallardo)*

– A boldogságot nem az adja, hogy megkapod azt, amid nincs, hanem hogy megelégszel azzal, amid van. *(A Győzelem az anyagiasság felett c. kiadványból)*

– A reménység az élet szenvedéseinek égi balzsama. *(Spurgeon)*

Gyerekszáj

Egy kisfiú: – A tesómnak nagyon fáj a lába. Az óvó néni kérdezi: – Mit csinált a lábával? Fiú: – Berúgott.

Apa foga nagyon fáj, s ki kellett húzatni. Haza is vitte a kihúzott fogat, amit természetesen Imike is alaposan megvizsgált, majd ezzel a kérdéssel fordult apjához:

– Apa, most már nem fáj a fogad?

– Nem, kisfiam!

– Akkor miért nem teszik vissza?

Gyülekezetünk betegei

Husza Tiborné	Soltész László
Janó Pál és neje	Soyvural Emma
Juhász Gyuláné	Stubnya Tiborné
Kiss Emil	Szabó Mária
Kovács Lászlóné	Szikszai Lajosné

Lőrincz-Szlepák
Otília

Szlepákné Kiss
Tamara

Németh Györgyné

Veress Sándor és neje

Puskás Zoltán és
neje

Vékony Józsefné
Vida Sándorné

Rottmayer Jenő

„Senki sem volt mellettem..., de az Úr mellém áll...” (2.Timóteus 4:16-17)

Gyülekezetünk idős, beteg, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, igés kártya is nagy örömet okoz számukra.

Hirdetés

Szeretettel jelezzük a Testvéreknek, hogy adományukat elektronikus utalással is megküldhetik a Gyülekezet számlaszámára. Missziós adakozás: OTP Bank, Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet; számlaszám: 11708001-20052126

Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet

1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

Újságunk a „Folyóirat” rovatban is olvasható!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap de. 9:30 imaóra

10:00 istentisztelet

**Szerda este 18:00 bibliaóra
utána énekóra**